

Wot; ja teie wäetmad Eapfed mingo ka teiega
(S. 454), agaa teie Beikied ja Pu: doloju s:
sed peawad teie paigale jama. Moses üt:
les: Meie Eojusied peawad meiega Selt:
sis minnema, ja mitte ühte Sörgagi ei pea.
jäärrel jama, señ neist peame meie ommad.
Ohwrid ja Põ: etamisse. Ohwrid (S. 43);
wõtma Jehowale, ja meie ei tea mitte, mis:
suggused meie peame wõtma Jehowat te:
nida, enne kui meie senna same.

S. 459. Selle Kõnne peäle wihhastob:
Kunningas wägga, ja käsks Mosest minna:
omma Silmi eest ärra, ja ütles: Hoja en:
nast, et sa mitte ennam mo ette ei tulle, sest:
mil Pärwal sa minno Sulmad nääd, pead:
sa surrema. Moses ütles Kunningale:
Sa olled õiete rakinud; minna ei tehha so.
Silmi ette mitte ennam tulla; agga keik:
need sinno Sullased, kes siin seiswad, need:
peawad minno sure tulles, ja mo ette kum:
mardama, ja ütles: Minne nüüd agaa:
süt:

süt Maalt ärra, sinna ja keik se Rahwas,
mis so järrel käib: ja siis tahhan ma nen:
dega wäljamina Egiptusse Maalt.

S. 460. Moses teadis mis Jummal weel:
tahtis tehha, sepärrast wois ta nenda rã:
kida Kunninga ees; ja temma läks ärra
Barao jurest sure Wihhaga. Ja Jum:
mal käsks tedda rãkida Israeli Rahwa
kuuldes, et nemmad iggäiks piddid laena:
ma Egiptusse Rahwalt, Mehhed Meeste
Käest, ja Naesed Naeste Käest, keiksuggu
Hõbbe- ja kuld- Riisto, ja Rideid, omma
Hoegade ja Tüttarde Selga panna, Je:
howa Pühha piddada. Ja Rahwas teg:
gid nenda; ja Jehowa satis neile Arms
Egiptusse Rahwa jurest, et nemmad neilt
keik rohkeste said, sest Moses oli wägga
suur ja kulus Mees keige Kunninga Teen:
ride ja keige Egiptusse Rahwa Meest; ja
nemmad ei arwand sedda, et nemmad neist
piddid ilma jama.